

עפ"ג 72409/06/20 - מדינת ישראל נגד בן סעידוב

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 72409-06-20

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד

כב' השופט אריה רומנוב

כב' השופטת שירלי רנר

המערערת

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

המשיב

בן סעידוב

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' ס' הנשיא השופט שמואל הרבסט) מיום

18.5.20 בת"פ 40722-03-19.

כללי

1. המשיב הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בתקיפה וחבלה ממשית בצוותא ובעבירה של אי נקיטת צעדי זהירות בחיה. המשיב נדון ל-300 שעות של"צ, 6 חודשי מאסר על תנאי, התחייבות עצמית להימנע מעבירה ופיצוי למתלון בסך 5,000 ₪. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום שבת ה-9.3.19 בירושלים, ישב המתלון והמתין למונית. המשיב הגיע עם שני אחיו, שתי נשים נוספות וכלב פיטבול קשור ברצועה וללא חסם פה. אחד מהשלושה שאל את המתלון אודות זמן הגעת האוטובוס והמתלון השיב "מצחיק מאוד". בתגובה, אחד מהשלושה שאל את המתלון האם הוא מחפש בעיות ומיד החלו כל השלושה לתקוף את המתלון באמצעות מכת מרפק, מכות אגרוף לפניו, הפלתו ארצה, ובעיטות בגופו בעודו שרוי על הקרקע. בזמן הבעיטות, תפס הכלב בשיניו בבגדיו של המתלון וקרע אותם. התקיפה הופסקה רק בעקבות התערבותו של עובר אורח.

טענות הצדדים

3. המערערת עותרת לקבל את הערעור ולהשית על המשיב עונש מאסר לריצוי בפועל ההולם את חומרת העבירות בהן הורשע. לטענתה, בית משפט קמא לא ייחס את החומרה הראויה לעבירות בהן הורשע המשיב ולנסיבות ביצוען, על אף הרטוריקה החמורה בה נקט. בית משפט קמא אמנם אימץ את מתחם העונש לו טענה המערערת, עליו לא חלק המשיב, אך נמנע מלגזור עליו את העונש ההולם, וחרג לקולה ממתחם זה. נטען כי יש לגזור על המשיב עונש מאסר בפועל שהוא עונש בתוך המתחם, שכן בנסיבות דנן אין הצדקה לסטייה מהמתחם. המשיב לא השתקם ואין סיכוי ממשי לשיקום. הליכי הטיפול שהחל המשיב כחלק מקבוצת שירות המבחן אינו מהווה הליך שיקום ממשי המצדיק חריגה

עמוד 1

ממתחם העונש. תסקיר שירות המבחן מלמד כי מהתנהלות המשיב ניתן ללמוד כי בחר לשתף פעולה כאשר הדבר התאים לאינטרסים שלו ותו לא. הוא אינו מחויב לטיפול ולקידומו האישי במקום בו הוא נמצא באי נוחות אישית. עוד נטען כי לאחר השתתפותו של המשיב בקבוצה הטיפולית במשך חמישה חודשים עולה כי הוא נמצא אך בשלב הראשוני וההתחלתי של טיפול. הכלל בפסיקה הוא כי שיקום אינו מחליף את עקרון ההלימה, ומשכך יש להטיל על המשיב עונש מאסר בפועל. הוסף כי גם המשיב לא חלק על המתחם שנע בין מספר חודשים לשנה. וכן, גזר הדין קבע כי הפיצויים ישולמו ב-1/2/22, וככל הנראה מדובר בטעות קולמוס והכוונה, כנראה, ליום 1/2/21.

ב"כ המשיב טען כי על מעורב אחר הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, ולגבי אחר טרם ניתן גזר הדין. המשיב היה הצעיר מבין המעורבים וחלקו קטן מביניהם, הוא שינה דרכיו והתחנך. טענת המערערת היא כי לא היה מקום לסטות ממתחם העונש, אולם בנקודה זו המערערת טועה, היה מקום לעשות כן, העונש שהוטל משקף את שיקומו של המשיב מחד, ותשלום חובו לחברה, מאידך, לא ברור מה המכשול בעיני המערערת שכן לא נפלה טעות שיש בה להוביל להתערבות ערכאת הערעור.

על כן, נטען כי יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 22 שנים, רווק, מתגורר בבית אימו ועובד במפעל לציוד רפואי. בעברו הרשעה משנת 2014 בגין עבירות נהיגה, שבל"ר, אלימות והפרת הוראה חוקית, שביצע בהיותו קטין, בגין נדון, בין היתר, למאסר בפועל למשך חודשיים וחצי. בשנת 2015 הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון ונדון למאסר בפועל למשך 6 חודשים. כחודשיים לאחר מכן הוטל עליו, בחופף לעונש זה, גם עונש מאסר בפועל למשך שישה חודשים בגין הרשעתו בעבירות נהיגה, מרמה וגניבה. בשנת 2016 הורשע בעבירות שבל"ר ונהיגה ונדון לעשרה חודשי מאסר בפועל. בשל עברו הפלילי, לא גויס לצבא. בשנת 2017 שוחרר ממאסר ומאז הוא מנסה להשתלב בשוק העבודה. פורט כי משפחתו של המשיב מוכרת לשירותי הרווחה על רקע אלימות פיזית מצד האם כלפי ילדיה, וביניהם, המשיב, וכן קשיים בתפקוד הורי. כמו כן, גם אחיו הגדולים נקטו כלפיו באלימות קשה. נמסר כי לאב ולאחיו של המשיב הרשעות בפלילים. המשיב סיים 11 שנות לימוד, שהם במסגרות חוץ ביתיות ובכלל אופק. בשנת 2012 אובחן כסובל מ-ADHD ומהתנהגות אנטי סוציאלית. ביחס לעבירות בתיק הנוכחי, המשיב מתקשה לקחת אחריות, עמדו מצמצמת ומטשטשת, אך הוא ביטא אמפטיה כלפי המתלונן. שירות המבחן התרשם כי המשיב מבטא שינוי כן לעשות שינוי בחייו וכי בשנתיים האחרונות הוא עשה מאמץ להשתלב ולהתייצב במסגרת תעסוקתית, החל בהליך טיפולי בשירות לשיקום האסיר והשתתף בטיפול פרטני וקבוצתי במסגרת שירות המבחן במשך כחמישה חודשים. השתתפותו התאפיינה בשיתוף פעולה מלא מצדו. לאחר מכן הוא שולב בקבוצה לצעירים אך ביטא קושי להשתלב שם והפסיק להגיע למפגשים, אך התמיד בטיפול הפרטני. נמסר כי הוא הופנה לקורס הכשרה מקצועית בתחום האינסטלציה מטעם לשכת התעסוקה וכיום לומד נהיגה. הומלץ על הימנעות מהרשעה והטלת צו של"צ בהיקף של 300 שעות באופן שיאפשר את המשך ההליך השיקומי והשתלבותו בקורס ההכשרה המקצועית.

דין

5. לחובת המשיב נזקפת חומרת העבירות שביצע. מדובר בהתנהלות מכוערת ואכזרית שבוצעה בצוותא כלפי קורבן תמים שנקלע בדרכם של המשיב וחבורתו באורח אקראי לגמרי. התקיפה נמשכה גם בעוד הקורבן שרוי על הקרקע. אך בנס לא הסתיימה התקיפה בתוצאה חמורה פי כמה, בהתחשב באופי התקיפה, בביצועה בחבורה ובכך שכלב תוקפני השתלב בה ותקף את המתלונן. מעשים אלה ראויים לגינוי מכל וכל ומצדיקים הטלת ענישה מחמירה והרתעתית. כמו כן, לחובת המשיב עברו הפלילי, שלא הרתיע אותו מלשוב ולהסתבך בפלילים תוך זמן לא רב, וכן הקושי שלו בקבלת אחריות מלאה על ביצוע העבירות. עם זאת, המשיב הודה במיוחס ומתסקירי שירות המבחן עולה תמונה מרשימה, לפיה, המשיב משקיע מאמצים להשתקם ולהשתלב בשוק העבודה ולהיטיב את דרכיו, ובכלל זה הוא התחתן, הוציא רישיון נהיגה ובחר בדרך טיפולית בחסות הרשות לשיקום האסיר. המשיב גדל בנסיבות חיים קשות, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, הוא הביע חרטה על מעשיו ומשקיע מאמצים לבחור בחיים נורמטיביים כיום. לפיכך ובנסיבות המיוחדות במקרה דנן, ולנוכח התרשמות בימ"ש קמא בדבר ההליך השיקומי שהמשיב עבר, לא מצאנו מקום להתערב בעונשים שבימ"ש קמא הטיל על המשיב, פרט לשאלת הפיצוי אשר יעמוד על 10,000 ₪ וישולם עד 1/11/21, ובנוסף מוטל על המשיב קנס, כעונש מוחשי, בסך 5,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד 1/11/21.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"א, 29 יוני 2021, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד